

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Lachmanna a soudců Mgr. Jana Ferneckého a Mgr. Aleše Sabola ve věci

žalobce: J. V.

bytem X

zastoupený advokátem Mgr. Tomášem Bejčkem
sídlem Dukelských hrdinů 12, Praha 7

proti
žalovanému:

Úřad průmyslového vlastnictví
sídlem Antonína Čermáka 1057/2a, Praha 6

za účasti:

Jumping Intellectual Property, s.r.o., IČO: 03504883
sídlem Petřská 1168/29, Praha 1

zastoupená advokátem Mgr. Ing. Janem Kabešem
sídlem Petřská 1168/29, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 16. 2. 2021,
č. j. O-539051/D20104082/2020/ÚPV

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.
- IV. Osoba zúčastněná na řízení **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

I. Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí předsedy žalovaného (dále též „**předseda Úřadu**“), kterým byl zamítnut rozklad a potvrzeno rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví (dále též „**Úřad**“) ze dne 2. 10. 2020, č. j. O-539051/D17083937/2017/ÚPV (dále jen „**prvostupňové rozhodnutí**“).
2. Prvostupňovým rozhodnutím bylo rozhodnuto o námitkách osoby zúčastněné na řízení (dále též „**přihlašovatel**“) podaných dle § 7 odst. 1 písm. b) a k) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, ve znění účinném od 1. 1. 2019 (dále jen „**zákon č. 441/2003 Sb.**“),

proti zápisu obrazové ochranné známky v provedení (dále jen „**napadené označení**“) do rejstříku ochranných známek, jejímž přihlašovatelem byl žalobce. Úřad rozhodl tak, že námitkám podaným podle § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 441/2003 Sb. proti zápisu označení „JumpingSPORT.cz“ do rejstříku ochranných známek vyhověl a přihlášku ochranné známky sp. zn. 0-539051 zamítl. Řízení o námitkách podaných podle § 7 odst. 1 písm. k) zákona č. 441/2003 Sb., ve znění účinném před 1. 1. 2019, bylo zastaveno.

II. Napadené rozhodnutí

3. Předseda Úřadu v napadeném rozhodnutí nejprve zrekapituloval skutkový stav věci a shrnul odůvodnění prvostupňového rozhodnutí. Uvedl, že Úřad vyhověl námitkám podaným podle § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 441/2003 Sb. a zamítl přihlášku napadeného označení. Podle Úřadu existuje na straně spotřebitelské veřejnosti pravděpodobnost záměny se starší obrazovou ochrannou známkou č. 304889 v barevném provedení

Jumping (dále jen „**starší ochranná známka**“). Dle Úřadu se jedná o označení podobná ve všech sledovaných hlediscích a napadené označení je nárokováno pro výrobky a služby, pro které je zapsána starší ochranná známka. Přestože společný slovní prvek „Jumping“ nebude při zohlednění charakteru dotčených výrobků a služeb spotřebiteli vnímán jako výrazně distinktivní v rámci celkové koncepce obou označení, jeho shodné umístění na primární pozici, včetně jeho vizuálního zvýraznění oproti ostatním slovním/písemným prvkům v napadeném označení, nepřispívá k odlišení předmětných označení z hlediska celkového dojmu, potažmo k vyloučení pravděpodobnosti záměny. Úřad proto přihlášku napadeného označení zamítl.

4. Předseda Úřadu dále přiblížil, že napadené označení (zveřejněno dne 7. 6. 2017 s právem přednosti ze dne 20. 4. 2017) bylo zveřejněno pro tento seznam výrobků a služeb zařazených do tříd podle mezinárodního třídění výrobků a služeb:
(10) cvičební přístroje pro léčebné rehabilitační účely, rehabilitační přístroje pro lékařské účely;
(28) gymnastické a sportovní zboží, gymnastické náčiní, trampolíny, cvičební trampolíny;
(35) maloobchodní prodej sportovního vybavení, reklama a propagace;
(41) pronájem sportovního vybavení, s výjimkou dopravních prostředků;
(44) poskytování zařízení pro tělesnou rehabilitaci.
5. Od 15. 4. 2020 je starší ochranná známka (zapsána do rejstříku dne 1. 4. 2009 s právem přednosti ze dne 20. 11. 2008) zapsána pro následující výrobky a služby zařazené do tříd mezinárodního třídění výrobků a služeb:

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

(28) gymnastické zařízení;

(41) cvičení (praktické), organizování sportovních soutěží, školení (pořádání a řízení).

6. Předseda Úřadu následně přistoupil k přezkumu správnosti prvostupňového rozhodnutí v rozsahu **hodnocení podobnosti mezi napadeným označením a starší ochrannou známkou**.
7. Předseda Úřadu uvedl, že z porovnání obou označení vyplývá, že obsahují tři základní prvky – slovní prvek sestávající z řetězce písmen na jednom řádku, vyobrazení lidské postavy a geometrického útvaru. Starší ochranná známka obsahuje jediný slovní prvek jumping. Tvarové provedení písmen tohoto slovního prvku je velmi podobné s úvodní první polovinou slovního prvku napadeného označení jumpingsport.cz. Slovní prvek „jumping“ je u napadeného označení v úvodní graficky zvýrazněné části textu, přičemž právě úvodním částem, a to zejména u delších výrazů, věnuje spotřebitelská veřejnost vyšší pozornost. Jiný font písma podle předsedy Úřadu pouze nepatrně odlišuje slovo „jumping“ v obou označeních a zároveň je třeba poukázat na velmi vysokou tvarovou podobnost jednotlivých písmen. Třebaže se porovnávané slovní prvky liší svým barevným provedením (černá vs. zelená barva), je význam tohoto rozdílu potlačen tím, že všechny prvky obou označení jsou ztvárněny v barevné kombinaci těchto dvou barev. Prvek „SPORT.cz“ spotřebitelská veřejnost zaznamená, avšak vzhledem k jeho umístění v závěru slovního prvku mu nepřisoudí zásadní odlišující úlohu.
8. K obrazovému prvku znázorňujícímu lidskou postavu předseda Úřadu poukázal na jejich shodné umístění. V obou případech, tj. a se dle předsedy Úřadu nepochybně jedná o ztvárnění lidské postavy shodně zachycené v momentu pohybu, konkrétně při skákání. Předseda Úřadu uvedl, že se oba prvky sice liší v detailech a v míře realističnosti provedení, nicméně tyto okolnosti pouze snižují míru podobnosti, avšak nevylučují ji. K celkové vizuální podobnosti též přispívá stejně (zeleně) zbarvený třetí prvek obou označení, tj. podklad vykazující nízkou míru tvarové podobnosti – neukončený osmiúhelník u napadeného označení, jež může představovat trampolínu, resp. obdélník se zaoblenými hranami u starší ochranné známky, jež může rovněž symbolizovat trampolínu. Předseda Úřadu se proto ztotožnil s Úřadem ohledně podobnosti celkové vizuální koncepce obou srovnávaných označení.
9. Předseda Úřadu rovněž odmítl důvodnost odkazu žalobce na šest jiných ochranných známek, v rámci jejichž vyobrazení je ztvárněna pohybující se lidská postava a jež je doplněna mj. o výraz „JUMP“. Předseda Úřadu uvedl, že předmětem tohoto řízení je srovnání napadeného označení pouze se starší ochrannou známkou. Navíc skutečnost, že šest označení jiných subjektů bylo zapsáno jako ochranné známky, ještě neprokazuje, že byly skutečně užívány na trhu a že zobrazení lidské pohybující se postavy společně s výrazem „JUMP“ se v důsledku toho stalo na trhu běžným pro produkty shodné nebo podobné s přihlašovanými.
10. Předseda Úřadu se dále ztotožnil s názorem Úřadu ohledně fonetické podobnosti obou porovnávaných označení, jež je založena na jejich shodně vyslovovaném prvku, resp. úvodní části „jumping“. Spotřebitelská veřejnost v rámci fonetického vnímání napadeného označení nejprve zaznamená výslovnost starší ochranné známky a až poté následuje v podstatě stejně dlouhá část „SPORT.cz“. Výsledkem vyslovení či zaslechnutí napadeného označení je bezpochyby utvoření podobného fonetického dojmu.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

11. Ze sémantického pohledu lze podle předsedy Úřadu napadené označení interpretovat jako ztvárnění lidské postavy provozující sportovní aktivitu, a to skákání na trampolíně. Nositelem podobného obsahového vyznění je však i starší ochranná známka. V důsledku tvaru zeleného podkladového obrazového prvku nelze vyloučit, že si spotřebitelé spojí popsanou aktivitu (skákání) s trampolínou. Předseda Úřadu dále uvedl, že fakt, že existuje více zapsaných ochranných známek obsahujících slovo „jumping“, ještě neznámá, že se tento výraz stal běžně užívaným, obecným či druhovým označením pro skupinové cvičení na malých trampolínách.
12. Dle předsedy Úřadu nezaložil Úřad celkovou podobnost porovnávaných označení pouze na společném výrazu „jumping“, ale přihlédl též k jejich obrazovému motivu. Ten je velmi podobný (skákající lidská postava na trampolíně) a současně vykazuje podobnosti ve způsobu svého grafického vyjádření, tj. v takřka shodné barevné kombinaci i v kompozici obsažených prvků.
13. Předseda Úřadu se dále zabýval **posouzením shodnosti a podobnosti všech nárokovaných výrobků a služeb** ze tříd 10, 28, 35, 41 a 44 mezinárodního třídění výrobků a služeb v porovnání s **namítanými výrobky a službami** ze tříd 28 a 41.
14. Obě skupiny kolizních výrobků (nárokované ze třídy 10 *cvičební přístroje pro léčebné rehabilitační účely, rehabilitační přístroje pro lékařské účely* a namítané ze třídy 28 *gymnastické zařízení*) mohou dle předsedy Úřadu představovat jeden a tentýž výrobek určený v danou chvíli pro jiný účel (při gymnastickém cvičení i při rehabilitaci). Ani okruh jejich uživatelů nemusí být dle předsedy Úřadu odlišný, neboť spotřebitelé využívající gymnastická zařízení mohou při této činnosti utrpět různá zranění, pro jejichž léčbu nebo nápravu pak podstupují rehabilitaci, resp. rehabilitační cvičení, při němž bývají též užívány tytéž nebo obdobné cvičební přístroje využívané i pro potřeby gymnastiky.
15. Kolizní výrobky (nárokované ze třídy 28 *gymnastické a sportovní zboží a gymnastické náčiní* a namítané ze třídy 28 *gymnastické zařízení*) mají identický primární účel i cílovou spotřebitelskou veřejnost. Primárně jsou určeny k realizaci gymnastických cviků či prvků nebo v rámci tréninku na jejich zdárnější provedení. Využívají je nejen gymnasté, ale i sportovci z jiných sportovních odvětví. Závěr Úřadu o jejich shodnosti nebo vysoké podobnosti je podle předsedy Úřadu správný, neboť vychází jak z jejich specifikace v seznamech kolidujících označení, tak z jejich charakteristických vlastností. V případě srovnání sportovního zboží a gymnastického zařízení jde o výrobky s velmi podobnými znaky, neboť slouží k obdobnému účelu, tj. obvykle ke sportovnímu vyžití. Uvedené výrobky lze zakoupit ve stejných obchodech zaměřených na sportovní či posilovací produkty. Jedná se tedy o výrobky shodné nebo podobné.
16. Co se týče podobnosti mezi nárokovanými službami ze třídy 35 *maloobchodní prodej sportovního vybavení* s namítanými výrobky třídy 28 *gymnastické zařízení*, předseda Úřadu dospěl k závěru, že jsou zaměřeny na shodnou produktovou oblast. Žalobce přitom nesouhlas se závěry Úřadu o tom, že je maloobchodní prodej službou, jejímž prostřednictvím mohou být nabízeny zákazníkům rovněž výrobky, které jsou chráněny starší ochrannou známkou ve třídě 28, nedoprovodil žádnou argumentací. V tomto ohledu proto byla shledána nižší míra podobnosti nárokovaných a namítaných služeb.
17. Předseda Úřadu se rovněž ztotožnil s názorem Úřadu, že je zde jistá (nižší) míra podobnosti mezi nárokovanými službami ze třídy 35 *reklama a propagace* a namítanými službami ze třídy 41 *organizování sportovních soutěží*, jež jsou chráněny starší ochrannou Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

známkou. Dle předsedy Úřadu bývají reklama a propagace poskytovány specializovanými společnostmi, přičemž tyto služby mohou být poskytovány v rámci sponzoringu při organizování či pořádání sportovních soutěží. Existují totiž specializované sportovní agentury, které organizují sportovní soutěže tzv. na klíč, jejichž jménem může být sportovní akce nazvána. Součástí této činnosti může rovněž být realizace reklamních kampaní či propagačních aktivit pro tyto klienty nebo pro další zúčastněné subjekty.

18. Stejně tak předseda Úřadu uzavřel ohledně nárokovaných služeb třídy 41 *pronájem sportovního vybavení* v porovnání s namítanými výrobky třídy 28 *gymnastické zařízení*. Dle předsedy Úřadu lze pod gymnastické zařízení řadit výrobky, které lze zakoupit v obchodech zaměřených na prodej sportovního a cvičebního vybavení. Jedná se tedy o produkty spadající z hlediska své podstaty mezi sportovní vybavení. Alternativou jejich zakoupení je možnost zapůjčit si toto sportovní vybavení za úplaty, a to nejčastěji na místech, kde se používá (např. fitness centra, tělocvičny, sportovní areály). Účel porovnávaných výrobků a služeb je tedy velmi podobný, neboť slouží k nabídce sportovního, resp. gymnastického vybavení spotřebitelské veřejnosti k jeho užití. Tentýž výsledek předseda Úřadu konstatoval pro porovnání napadených služeb s namítanými službami ve třídě 41 *cvičení (praktické)*, neboť subjekty poskytující jmenované namítané služby běžně svým klientům pronajímají sportovní vybavení nutné k realizaci daného cvičení.
19. Minimálně nižší míra podobnosti byla shledána i ve vztahu k výrobkům ve třídě 44 *poskytování zařízení pro tělesnou rehabilitaci*. Dle předsedy Úřadu mohou být některá gymnastická zařízení užívána i pro účely tělesné rehabilitace, jako např. míče fitbally a medicinbally či trampolíny, proto je zde podobnost s výrobky ze třídy 28 *gymnastická zařízení*. Podstatou rehabilitace bývá odborně vedené cvičení, které může vykazovat podobné prvky, s nimiž je spojeno namítané *cvičení (praktické)* ve třídě 41.
20. Předseda Úřadu proto uzavřel, že byly naplněny obě základní podmínky pro závěr o existenci pravděpodobnosti záměny napadeného označení se starší ochrannou známkou v celém rozsahu nárokovaných výrobků a služeb.

III. Žaloba

21. Žalobce přestřel, že předseda Úřadu nesprávně zhodnotil předložené důkazy a skutečnosti, které vyšly v řízení najevo, a nezohlednil všechna podstatná kritéria. Dle žalobce Úřad ani předseda Úřadu ke kritériím posuzovaným při hodnocení **podobnosti výrobků a služeb** nepřihlíželi, nýbrž pro každou porovnávanou třídu výrobků a služeb vyhledali účelový argument, na základě kterého konstatovali podobnost nárokovaných výrobků s namítanými. Zcela jednoznačně nelze dovodit podobnost mezi nárokovanými výrobky a službami ze třídy 10, 35, 41 a 44 a namítanými výrobky a službami ze třídy 28 a 41.
22. Nárokované výrobky ze třídy 10 *cvičební přístroje pro léčebné rehabilitační účely, rehabilitační přístroje pro lékařské účely* slouží výhradně k rehabilitačním účelům. Za jejich uživatele jsou považovány zejména osoby v poúrazovém stavu či se zdravotními komplikacemi. Tyto výrobky jsou primárně prodávány ve specializovaných obchodech. Žalobce nesouhlasí s argumentem předsedy Úřadu, že výrobky ze třídy 28 *gymnastická zařízení*, mohou sloužit také k rehabilitačním účelům. Tyto výrobky jsou primárně určeny ke sportování a nikoliv k rehabilitaci. Koncovými uživateli budou zejména gymnasté.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

23. Obdobně je třeba dle žalobce nahlížet na nárokové služby ze třídy 44 *zařízení pro tělesnou rehabilitaci* v porovnání s namítanými službami ve třídě 41 *cvičení (praktické)*. Nároková služba je speciální a zcela odlišná od služeb poskytovaných přihlašovatelem, neboť slouží výhradně k rehabilitačním účelům. Služba poskytování zařízení pro tělesnou rehabilitaci bude navíc poskytována osobám se zdravotními problémy v rehabilitačních střediscích, zatímco služby cvičení praktické budou poskytovány zejména ve sportovních a fitness centrech. Žalobce nesouhlasí s argumentem, že existují centra, která poskytují současně rehabilitační i sportovní cvičení, neboť takových center je minimum a nelze je zohlednit jako standardní distribuční kanál.
24. Žalobce je rovněž toho názoru, že nárokové služby ze třídy 35 *maloobchodní prodej sportovního vybavení, reklama a propagace* jsou odlišné od namítaných služeb ze třídy 41 *organizování sportovních soutěží*, a to jak z pohledu poskytovatelů služeb, tak cílových zákazníků, a zcela neporovnatelné s namítanými výrobky ze třídy 28 *gymnastická zařízení*.
25. Nároková služba ve třídě 41 *pronájem sportovního vybavení, s výjimkou dopravních prostředků*, není dle žalobce podobná s namítanou službou ve třídě 41 *cvičení (praktické)*, ani s výrobky ze třídy 28 *gymnastické zařízení*. Účelem pronájmu sportovního vybavení je vypůjčení vybavení třetí osobě za úplaty, která se rozhodne, jak vybavení využije. Naopak cvičení je službou, která je poskytována ve fitness centrech, přičemž podmínky jsou dány poskytovatelem služeb. Gymnastická zařízení jsou nabízena ve specializovaných obchodech a zákazníci jsou zejména gymnasti a další sportovci. Dle žalobce tak služby nejsou podobné.
26. Nízkou míru podobnosti žalobce připustil pouze u nárokových a namítaných výrobků ze třídy 28. U ostatních dle žalobce podobnost není. Dle žalobce se předseda Úřadu podobností výrobků a služeb zabýval spíše zběžně a pro konstatování podobnosti mu častokrát postačil jediný argument, aniž by přihlédl k dalším kritériím. Mezi nejdůležitější faktory patří povaha výrobků a služeb, jejich účel, způsob užití, komplementární či konkurenční charakter. Podobnost výrobků ale může záviset i na dalších faktorech, jako jsou distribuční kanály, relevantní spotřebitelská veřejnost, nebo obvyklý původ výrobků a služeb. Dle žalobce je tedy nepřipustné, aby předseda Úřadu založil svůj závěr o podobnosti výrobků a službě na posouzení jen několika málo kritérií.
27. K otázce **podobnosti napadeného označení a starší ochranné známky** žalobce uvedl, že v daném případě bude průměrným spotřebitelem dotčených výrobků a služeb osoba pečující o svou fyzickou kondici, která bude mít kvalitní nároky na výrobky a služby a bude jistě při jejich výběru značně pozornější a lépe informována. Z důvodu vyšší pozornosti se pravděpodobnost záměny snižuje. Dle žalobce se předseda Úřadu dostatečně nezaměřil na fakt, že je v napadeném označení slovní prvek „jumping“ užit dohromady se slovními prvky „SPORT“ a „cz“, které se ve starší ochranné známce nevyskytují. Navíc je slovo „SPORT“ vyobrazeno velkými písmeny, tudíž upoutá pozornost spotřebitele minimálně shodně jako slovo „jumping“. Mezi jednotlivými slovy nejsou mezery, a tak spotřebitel věnuje pozornost části „JumpingSPORT“.
28. Dle žalobce se rovněž předseda Úřadu nedostatečně zabýval odlišností obrazových prvků. Závěr o vizuální podobnosti přijatý pouze na základě toho, že obě označení obsahují slovní prvek, postavu osoby a geometrický útvar, je nesprávný. Lidská postava v pohybu je běžně se vyskytujícím se známkovým motivem. Právě v souvislosti se slovem „jumping“, případně s nárokovánými výrobky a službami, je tento motiv hojně využíván, neboť

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

evokuje určité vlastnosti. Výtvarné zpracování motivu je ve srovnávaných označeních zcela odlišné. Starší ochranná známka obsahuje siluetu v detailním provedení s pokrčenými nohama. Napadené označení zobrazuje postavu vzpřímenou a ztvárněnou schematicky pomocí dvou linií a tečky, tedy způsobem naprosto odlišným. Rozdíl je navíc ve velikosti a dominanci postav vůči celku, resp. geometrickému prvku. V případě napadeného označení je postava vůči geometrickému útvaru spíše nevýrazná, v případě starší ochranné známky je postava dominantní. Žalobce k tomu poukázal na fakt, že několik ochranných známek, které byly zapsány pro třídu výrobků a služeb shodných s napadeným označením, obsahují lidskou postavu, případně geometrický útvar či výraz jump. Dle něj není možné, aby předseda Úřadu umožnil monopolizaci užívání určitého prvku, který je pro dané odvětví typický.

29. V případě fonetického hlediska dle žalobce prvek „SPORT.cz“ vyloučí podobnost srovnávaných označení. Co se týče sémantického pohledu, asociaci skákání na trampolíně vyvolává slovo „jumping“, které znamená skákání a zároveň se tento výraz stal obecným názvem pro skupinové cvičení na malých trampolínách. Výraz jumping tedy nemá rozlišovací způsobilost a podobnost označení na základě nedistinktivního prvku nemůže být konstituována.
30. Žalobce dále uvedl, že pokud je v kombinované ochranné známce obsažen slovní prvek, jenž distinktivitu postrádá, nemá tento prvek zásadní vliv na pravděpodobnost záměny. Slovo „jumping“ samo o sobě není pro jeho popisnost nadáno rozlišovací způsobilostí, je zcela běžným slovem. Z hlediska vjemu spotřebitele tak dle žalobce bude hrát rozhodující úlohu pro posouzení zaměnitelnosti obrazový prvek. Bez ohledu na to, zda je distinktivita výrazu „jumping“ nízká nebo vůbec žádná, nelze tento prvek považovat za dominantní. Předseda Úřadu by měl proto vycházet pouze z obrazového prvku. Žalobce je přitom přesvědčen, že podobnost obrazových prvků měla být ze strany žalovaného posouzena důkladněji a to s ohledem na výtvarné provedení jednotlivých prvků.
31. Závěrem žalobce odkázal na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 27. 2. 2020, č. j. 8 A 199/2016 - 39, ve kterém se soud zabýval podobností označení obsahující slovní prvek „FIT BODY“. V daném rozhodnutí soud konstatoval, že vzhledem k popisnému charakteru slovního prvku, doplněného o prvek obrazový, který je charakteristický pro daný segment služeb, nelze očekávat, že by průměrný spotřebitel spoléhal na formální přítomnost těchto prvků jako na určující, resp. rozlišující.

IV. Vyjádření žalovaného

32. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že nárokové výrobky a služby porovnal s namítanými výrobky a služby plně v souladu s relevantními kritérii vyplývajícími z rozsudku SDEU C-39/97 ve věci *Canon*. Posouzení podobnosti výrobků a služeb bylo provedeno velmi podrobně. Žalovaný k tomu odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Žalovaný dále zopakoval své argumenty obsažené v napadeném rozhodnutí, na kterých setrval.
33. Dále uvedl, že rovněž posoudil porovnávaná označení z hlediska jejich celkového dojmu a porovnal, jak označení působí na relevantního spotřebitele. Hledisko průměrného spotřebitele bylo vymezeno v prvostupňovém rozhodnutí, přičemž žalobce proti němu v rozkladu nic nenamítal. Ani při zohlednění vyšší pozornosti relevantního spotřebitele u některých výrobků a služeb nelze s ohledem na obdobnou celkovou koncepci označení a Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

podobnosti některých prvků vyloučit, že průměrný spotřebitel dotčených výrobků a služeb porovnávána označení zamění či že výrobky a služby označené starší ochrannou známkou a napadeným označením bude považovat za výrobky a služby jednoho subjektu.

34. Žalovaný rovněž popsal, že porovnávána označení byla posouzena z vizuálního hlediska velmi podrobně, jak z hlediska jednotlivých prvků označení, tak z hlediska celkové vizuální koncepce. Obě označení shodně obsahují slovní prvek umístěný na jednom řádku, vyobrazení lidské postavy v pohybu umístěné nad slovním prvkem a geometrický útvar. S ohledem na výraz jumping lze usuzovat, že se uvedená postava věnuje skákání. Slovní prvek jumping starší ochranné známky je plně obsažen v úvodní části slovního prvku JumpingSPORT.cz, přičemž je zvýrazněn tučným písmenem, takže upoutá pozornost spotřebitele. Rovněž barevná kombinace v porovnávaných označení využívající zelenou a černou barvu je podobná. Celková vizuální koncepce je tak dle žalovaného podobná. Spotřebitel se většinou nesoustředí na detaily, ale vnímá celkový dojem označení jako celku.
35. Co se týče odkazu na ochranné známky obsahující slovní prvek jump a obrazový prvek v podobě osoby v pohybu, žalovaný uvedl, že se nejedná o relevantní argument. Skutečnost, že je ochranná známka zapsaná do rejstříku ochranných známek, ještě nic nevypovídá o tom, že by byla zapsána i v případě, pokud by byla napadena námitkami z důvodu pravděpodobnosti záměny se starší ochrannou známkou. Celková koncepce ochranných známek uváděných žalobcem je navíc odlišná od starší ochranné známky.
36. V rámci fonetického posouzení žalovaný uvedl, že nepominul žádnou část slovního prvku napadeného označení. Žalovaný uvedl, že je fonetický vjem napadeného označení podobný, neboť jediný slovní prvek starší ochranné známky je hned v úvodu napadeného označení.
37. Z hlediska sémantického dospěl žalovaný k vysoce podobnému významovému obsahu, neboť význam napadeného označení a starší ochranné známky spočívá ve skákání na trampolíně.
38. Odkaz žalobce na rozsudek Městského soudu v Praze č. j. 8 A 199/2016 - 39 nepovažuje žalovaný za přílehlavý. Posouzení pravděpodobnosti záměny vychází na rozdíl od nyní posuzovaného případu z odlišné koncepce porovnávaných označení. U porovnávaných označení jsou slovní a obrazové prvky stejně výrazné.

V. Vyjádření osoby zúčastněné na řízení (přihlašovatele)

/vč. repliky žalobce/

39. Přihlašovatel ve svém vyjádření zrekapituloval žalobní námitky a svou argumentaci ve správním řízení, která byla ze strany žalovaného potvrzena. Uvedl, že shodným prvkem obou označení je výraz „jumping“, který je v obou případech prvkem nejvýraznějším a dominantním. Lze tedy očekávat, že i z hlediska vizuálního právě tento prvek jako úvodní část nejvíce utkví v paměti průměrného spotřebitele. Obě označení jsou postavena na stejném principu, tedy na obrázku se siluetou skákající postavy, pod níž je umístěn nápis s dominantním prvkem jumping.
40. Z hlediska fonetického přihlašovatel uvedl, že se v případě slovního prvku „SPORT“ a „cz“ jedná o zcela obecné výrazy, které nemohou příliš ovlivnit sluchový vjem založený na dominantním prvkem jumping. Ze sémantického hlediska i sám žalobce připustil, že porovnávána označení si jsou podobná. Dle přihlašovatele je slovo „jumping“ vnímáno Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

jako konkrétní sportovní disciplína, spočívající v sestavách cviků prováděných na speciálně konstruovaných sportovních trampolínách. Značná část zájemců o jumping má také povědomí o spojení tohoto sportu s jeho zakladateli a popularizátory, mezi něž patří i Mgr. Kabešová Svobodová, která je jediným společníkem a jednatelem přihlašovatele. Podle přihlašovatele musí být posouzení založeno na celkovém dojmu, přičemž průměrný spotřebitel si zapamatuje zejména siluetu skákající postavy ve spojení se slovním prvkem „jumping“.

41. K podobnosti výrobků a služeb přihlašovatel odkázal na rozsudek ESD ze dne 29. 9. 1998 ve věci *Kaisha proti Metro-Golwyn-Mayer Inc.* K otázce obezřetnosti průměrného spotřebitele pak uvedl, že nic nenasvědčuje tomu, že by si měl spotřebitel při obvyklé obezřetnosti vždy uvědomit rozdíl mezi různými označeními jumping doprovázenými siluetou postavy skákající na trampolíně, provedenými v mírně odlišných barvách. Přihlašovatel rovněž zdůraznil, že zájemci si tento konkrétní druh zboží spojují právě s výrazem jumping a konkrétním druhem sportovních trampolín.
42. Závěrem se pak přihlašovatel vyjádřil též k ochranným známkám, které obsahují slovo „jump“ a žalobce jimi argumentoval. Podle něj se jedná o ochranné známky vztahující se k odlišným výrobkům a službám, než pro které je zapsána starší ochranná známka. Jako irelevantní shledal i argumentaci žalobce založenou na citovaném rozsudku zdejšího soudu. Výraz „FIT BODY“ je na rozdíl od slova „jumping“ i v kontextu sportovních aktivit zcela obecný.
43. Žalobce na vyjádření přihlašovatele reagoval replikou, v níž poukázal na to, že slovní prvek „jumping“ nemá žádnou rozlišovací způsobilost, protože lze za rozhodný považovat především obrazový prvek napadeného označení. S odkazem na judikaturu SDEU navíc doplnil, že i spojení prvku „jumping“ s prvky „SPORT.cz“ představuje spojení, jež samo o sobě vyvolává dostatečně vzdálený dojem a odlišení od prostého spojení slov, jako popisných prvků. Tyto prvky nadto ovlivňují i fonetické a sémantické hledisko. Žalobce pak opět připomněl i relevanci rozsudku zdejšího soudu č. j. 8 A 199/2016 - 39.

VI. Průběh jednání

44. Na ústním jednání konaném dne 14. 3. 2022 strany setrvaly na svých vyjádřeních rekapitulovaných výše. Žalobce především opakovaně zdůraznil, že slovní prvek „jumping“ nemá rozlišovací způsobilost, což tvrdil i sám přihlašovatel v rámci prvotních připomínek proti zápisu napadeného označení, přičemž nyní se překvapivě dovolává právě shody v tomto slovním prvku. Podle žalobce neměl k tomuto prvku předseda Úřadu vůbec přihlížet. Žalobce uzavřel, že správní orgány pochybily především v tom, že náležitě nezohlednily dominantní a distinktivní prvky obou označení, jejich postup byl dle něj excesivní. Dodal, že prvky „SPORT.cz“ posunují význam celého slova a odkazují na konkrétní doménu. Žalovaný pak zdůraznil, že dovozená podobnost obou označení není založena na shodě v prvku „jumping“, ale na jejich celkové koncepci.
45. Nad rámec obsahu správního spisu účastníci řízení ani přihlašovatel žádné důkazní návrhy nevznесли, resp. na dřívějších netrvali, přičemž ani soud neshledal potřebu provádět další dokazování.

VII. Posouzení věci Městským soudem v Praze

46. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, a jedná se o žalobu přípustnou, a splňující všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán, jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti; přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.).

47. V posuzované věci je předmětem sporu mezi účastníky posouzení podobnosti přihlašovaného a zapsaného označení z pohledu § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 441/2003 Sb. a podobnosti požadovaných a namítaných výrobků a služeb.

Právní a judikatorní rámec

48. Městský soud v Praze úvodem připomíná, že podle § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 441/2003 Sb. platí, že *„přihlašované označení se nezapíše do rejstříku na základě námitek proti zápisu ochranné známky do rejstříku podaných u Úřadu (dále jen „námitky“) vlastníkem starší ochranné známky, pokud z důvodu shodnosti či podobnosti se starší ochrannou známkou a shodnosti nebo podobnosti výrobků či služeb, na něž se přihlašované označení a ochranná známka vztahují, existuje pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti; za pravděpodobnost záměny se považuje i pravděpodobnost asociace se starší ochrannou známkou“*.
49. Uvedené ustanovení představuje transpozici úpravy obsažené v právu Evropské unie (původně směrnice č. 89/104/EHS, kterou se sbližují právní předpisy členských států o ochranných známkách, posléze směrnice č. 2008/95/ES, kterou se sbližují právní předpisy členských států o ochranných známkách, resp. aktuálně účinná směrnice č. 2015/2436/EU, kterou se sbližují právní předpisy členských států o ochranných známkách). Současně nelze přehlédnout, že ochrana národních ochranných známek v členských státech Evropské unie existuje souběžně s ochranou známek EU na úrovni Evropské unie, jež je aktuálně upravena nařízením č. 2017/1001, o ochranné známce Evropské unie.
50. Správní soudy přitom ve své rozhodovací praxi přísně vycházejí z eurokonformního výkladu relevantních hmotněprávních pojmů známkového práva a reflektují účel vymezený v harmonizačních směrnících, přičemž v nich stanovená pravidla vykládají v souladu s rozhodovací praxí SDEU. Výklad vnitrostátního známkového práva tak ovlivňují judikatorní závěry SDEU interpretující obsahově podobné či shodné instituty upravené v právních předpisech známkového práva EU. Nejinak je tomu i v otázce neurčitých právních pojmů, s nimiž pracuje § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 441/2003 Sb. (podobnost označení, podobnost zboží/služeb, pravděpodobnost záměny, pravděpodobnost asociace).
51. Uvedené podmínky, obsažené v citovaném ustanovení, jsou stanoveny kumulativně a musí být proto splněny současně (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2008, č. j. 9 As 59/2007 - 141, a ze dne 26. 10. 2006, č. j. 1 As 28/2006 - 97). V opačném případě nemůže být vlastníku starší ochranné známky ve smyslu tohoto ustanovení ochrana přiznána.
52. Zákon č. 441/2003 Sb. ani relevantní normy práva EU přitom pravděpodobnost záměny jako takovou nedefinují, nestanoví, jaký stupeň podobnosti mezi dřívější ochrannou známkou a přihlašovanou ochrannou známkou vyvolává nebezpečí záměny, nestanoví míru podobnosti, ani neuvádí výčet konkrétních kritérií, podle kterých je třeba při posuzování a hodnocení pravděpodobnosti záměny postupovat. Z ustálené rozhodovací praxe SDEU naopak plyne, že posouzení pravděpodobnosti záměny závisí na mnoha

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

faktorech, přičemž rozhodnutí musí přísně respektovat individuální specifika konkrétního případu.

53. Posuzování otázky pravděpodobnosti záměny je podle ustálené rozhodovací praxe SDEU a správních soudů otázkou právní, nikoli skutkovou. Výklad pojmů podobnost, shodnost či zaměnitelnost a podřazení zjištěného skutkového stavu těmto pojmům je podle konstantní judikatury věcí výkladu neurčitého právního pojmu a jeho aplikace na zjištěný skutkový stav, nikoliv předmětem správního uvážení (k tomu srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 4. 2014, č. j. 8 As 37/2011–154).
54. Pokud jde o **hledisko shodnosti či podobnosti označení**, platí, že nezbytnou podmínkou ke zjištění pravděpodobnosti záměny je existence alespoň určitého stupně podobnosti mezi přihlašovanou a zapsanou známkou. Ochranné známky přitom musí být podle ustálené rozhodovací praxe srovnávány v podobě, v jaké jsou přihlášeny a v jaké požívají ochranu. To znamená, že registrované ochranné známky jsou srovnávány v podobě, jak byly zaregistrovány, přičemž je irelevantní podoba skutečného či možného užití chráněného označení (srov. rozsudek Tribunálu ze dne 15. 4. 2010 ve věci T-488/07, *Cabel Hall Citrus v. OHIM*).
55. Dvě označení jsou podobná, když jsou z pohledu relevantní veřejnosti alespoň částečně shodná v jednom nebo více relevantních aspektech (srov. rozhodnutí Tribunálu ze dne 27. 11. 2007 ve věci T-434/05, *Gateway/OHIM-Fujitsu, Siemens Computers*). Pro posouzení stupně podobnosti mezi předmětnými označeními je nezbytné určit stupeň vizuální, fonetické nebo významové podobnosti mezi nimi a, je-li to vhodné, určit důležitost, která má být těmto různým prvkům přisouzena, při zohlednění kategorie relevantních výrobků a okolností, za nichž jsou uváděny na trh (rozhodnutí SDEU ze dne 27. 4. 2006 ve věci C-235/05, *L'Oréal*).
56. Dle ustálené judikatury musí být nebezpečí záměny posuzováno z globálního pohledu. Tedy vizuální, fonetická nebo sémantická podobnost kolidujících označení musí být založena na celkovém dojmu, kterým tato označení působí, s přihlédnutím zejména k jejich rozlišovacím a dominantním prvkům. Průměrný spotřebitel přitom obvykle vnímá ochrannou známku jako celek a nezkoumá její jednotlivé detaily (v tomto smyslu srov. rozhodnutí SDEU ze dne 11. 11. 1999 ve věci C-251/95, *SABEL*, ze dne 22. 6. 1999 ve věci C-342/97, *Lloyd Schuhfabrik Meyer*, či ze dne 28. 4. 2004 ve věci C-3/03, *Matratzen Concord v. OHIM*, a rozsudek Tribunálu ze dne 30. 6. 2004 ve věci T-186/02, *DIESELIT*).
57. Za účelem posouzení stupně podobnosti existujícího mezi dotýčnými ochrannými známkami je zejména namístě určit jejich stupeň vzhledové, sluchové a pojmové podobnosti, s přihlédnutím ke kategorii dotčených výrobků nebo služeb a podmínkám, za kterých jsou tyto výrobky nebo služby uváděny na trh (viz rozsudek SDEU ze dne 22. 6. 1999 ve věci C-342/97, *Lloyd Schuhfabrik Meyer*, bod 27). V rámci celkového porovnání však nesmí být opomenuty žádné prvky označení jen proto, že jsou menší velikosti než ostatní, anebo proto, že nemají distinktivitu; výjimku z tohoto pravidla tvoří pouze zanedbatelné prvky [srov. rozsudek SDEU ze dne 12. 7. 2007 ve věci C-334/05, *OHIM v Shaker (Limoncello)*].
58. Pokud je označení zčásti nebo zcela obsaženo v jiném označení, pak je před samotným konstatováním podobnosti, resp. odlišnosti známek důležité zjistit, zda je tato společná složka vůči ostatním složkám označení dominantní. Spotřebitel při konfrontaci s určitou známkou (např. v reklamě, při nákupu určitého zboží nebo služeb) nemá v tomto Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

okamžiku před sebou obě známky. Průměrný spotřebitel obvykle vnímá známku jako celek, nevzpomene si na všechny její detaily, ale na její výraznější a dominantní prvky [viz rozsudky SDEU ze dne 11. 11. 1997 ve věci C-251/95, *SABEL*; ze dne 6. 10. 2005 ve věci C-120/04, *Medion*, rozsudek Tribunálu ze dne 23. 10. 2002 ve věci T-6/01, *Matratzen Concord v. OHIM*]. Na základě vjemu vyvolaného touto známkou a nedokonalým vybavením jiného označení, již známého pro příslušnou oblast, je spotřebitel schopen zhodnotit, zda jsou tato označení stejná nebo podobná, či nikoli (viz rozsudek SDEU ve věci *Lloyd Schuhfabrik Meyer*, bod 27).

59. Platí přitom, že označení mohou být podobná v různé míře (nízká, průměrná, vysoká), přičemž stupeň zjištěné podobnosti má význam při konečném rozhodování o nebezpečí záměny (viz dále).
60. Ke **kritériu shodnosti či podobnosti zboží či služeb** je třeba především zdůraznit, že při porovnání výrobků a služeb je nutno vycházet ze znění uvedeného v příslušných seznamech výrobků a služeb. Skutečné anebo zamýšlené užití výrobků či služeb není pro posouzení pravděpodobnosti záměny relevantní (rozhodnutí Tribunálu ze dne 16. 6. 2010 ve věci T-487/08, *Kremezin*, bod 71, obdobně srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 8. 2012, č. j. 7 As 89/2012 - 48).
61. Soudy přitom ve své rozhodovací praxi rovněž opakovaně dovodily, že samotné zařazení výrobků a služeb do jednotlivých tříd dle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957 (č. 118/1979 Sb.) není rozhodující. Jde o třídění pouze administrativní, proto není určující, zda jsou či nejsou výrobky a služby zařazeny do stejné nebo odlišné třídy mezinárodního třídění výrobků a služeb, podobnost může být shledána i mezi službami a výrobky (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 2. 2016, č. j. 4 As 113/2015 - 34, či ze dne 12. 11. 2014, č. j. 6 As 54/2013 - 128). Je na vůli přihlašovatele, pro jaké konkrétní výrobky a služby nárokuje přiznat přihlašovanému označení ochranu zápisem do rejstříku, v přihlášce je povinen uvést jejich výčet a zařadit je (vzestupně) podle mezinárodního třídění. Význam má proto srovnání výrobků a služeb, pro které byla ochrana v podané přihlášce nárokována a namítanou ochrannou známkou přiznána.
62. Za shodné resp. podobné se přitom v rozhodovací praxi SDEU považují ty výrobky anebo služby, které mají stejné nebo natolik blízké podstatné znaky, že v důsledku toho mohou vyvolat u průměrného spotřebitele představu o tom, že pocházejí od jednoho a téhož výrobce či poskytovatele. Při hodnocení splnění podmínky shodnosti anebo podobnosti výrobků či služeb je třeba reflektovat všechna relevantní kritéria charakterizující jejich vzájemný vztah, zejména jejich povahu, jejich zamýšlený účel, jejich obvyklý původ, a to zda jsou v soutěžním vztahu, zda se doplňují, nebo zda jsou zastupitelné, způsob jejich užití, jejich uživatele (relevantní veřejnost), jejich distribuční kanály či prodejní místa (srov. především rozhodnutí SDEU ze dne 29. 9. 1998 ve věci C-39/97, *Canon*, či rozhodnutí Tribunálu ze dne 10. 9. 2008 ve věci T-48/06, *Astex Therapeutics Ltd vs. OHIM*). Význam jednotlivých relevantních kritérií a jejich důležitost je třeba hodnotit v kontextu každého jednotlivého případu. I ve vztahu k tomuto hledisku je nutno připomenout, že výrobky anebo služby mohou být podobné v různé míře (nízká, průměrná, vysoká), přičemž stupeň zjištěné podobnosti má význam při konečném rozhodování o nebezpečí záměny.
63. S vysokou relevancí pro projednávanou věc je konečně nutné říci, že podobnost je možno sledovat i ve vztahu výrobek versus služba, a to především tam, kde výrobky slouží k

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

zajištění služeb – např. „káva“ vs. „provozování kaváren“ (viz Koukal, P. a kol. *Zákon o ochranných známkách: komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2017. Komentáře (Wolters Kluwer ČR). Dostupné v ASPI; komentář k § 7, bod 31).

64. Dalším hlediskem, které je třeba vzít v rámci posouzení pravděpodobnosti záměny v úvahu, je pak **hledisko rozlišovací způsobilosti namítané ochranné známky**.
65. V tomto směru soud připomíná, že při posuzování a hodnocení pravděpodobnosti záměny je podle konstantní judikatury nutno vždy zohlednit rozlišovací způsobilost starších (namítaných) ochranných známek (srov. především rozhodnutí SDEU ze dne 29. 9. 1998 ve věci C-39/97, *Canon*, dále srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2011, čj. 1 As 80/2010 - 152, či ze dne 2. 2. 2017, č. j. 10 As 187/2015 - 58). Lze říci, že čím větší rozlišovací způsobilost dřívější ochranná známka má, tím je také pravděpodobnost záměny větší. Rozlišovací způsobilost je pak třeba posuzovat ve vztahu k nárokovaným výrobkům či službám, neboť distinktivní není jakékoliv označení samo o sobě, ale vždy jen ve vazbě na konkrétní výrobky a služby, pro něž má být toto označení chráněné (k tomu např. rozhodnutí SDEU ze dne 8. 4. 2003 ve věcech C-53/01 až C-55/01, *Linde*).
66. Vysoká rozlišovací způsobilost je obecně dána v případě fantazijních ochranných známek. Výrazná míra distinktivnosti je přiznávána i ochranným známkám sestávajícím z obecných běžně užívaných nedistinktivních slov, pokud tato obecná slova nijak nesouvisí se seznamem výrobků a služeb. Shoda pouze v nedistinktivním prvku či v prvku s nižším stupněm rozlišovací způsobilosti za normálních okolností k zaměnitelnosti nevede. Při posuzování zaměnitelnosti je dále třeba zohlednit podobnosti či rozdíly a rozlišovací způsobilost ostatních prvků tvořících ochrannou známku. Čím distinktivnější je starší označení, tím větší je podle rozhodovací praxe soudů nebezpečí záměny. Označení s vysokou rozlišovací způsobilostí, ať už *per se* nebo v důsledku dobrého jména, které mají na trhu, se těší širší ochraně než označení s nižší rozlišovací způsobilostí (rozhodnutí SDEU ze dne 11. 11. 1997 ve věci C-251/95, *SABEL*, ze dne 29. 9. 1998 ve věci C-39/97, *Canon*, či ze dne 27. 4. 2006 ve věci C-235/05, *L'Oréal*).
67. Z toho vyplývá, že zde může být pravděpodobnost záměny, bez ohledu na nižší stupeň podobnosti mezi ochrannými známkami, tam, kde výrobky nebo služby, které chrání, jsou velmi podobné a starší označení je vysoce distinktivní (rozhodnutí SDEU ze dne 22. 6. 1999 ve věci C-342/97, *Lloyd Schuhfabrik Meyer*).
68. Dalším dílčím hlediskem v rámci posouzení nebezpečí záměny je kritérium **relevantního spotřebitele**. V tomto směru platí, že nebezpečí záměny musí být posuzováno s přihlédnutím k průměrnému spotřebiteli, tj. běžnému spotřebiteli, kterému jsou sporné výrobky či služby určeny. Základem pro vymezení pojetí relevantního spotřebitele se stal rozsudek SDEU ze dne 16. 7. 1998 ve věci C-210/96, *Gut Springenheide*, v němž bylo konstatováno, že průměrným spotřebitelem je spotřebitel řádně informovaný, přiměřeně vnímavý a opatrný. Obdobné závěry vyplývají i z rozhodnutí ze dne 22. 6. 1999 ve věci C-342/97, *Lloyd Schuhfabrik Meyer*, kde SDEU dospěl k závěru, že průměrný spotřebitel je spotřebitel přiměřeně dobře informovaný, všímavý a obezřetný. Úroveň pozornosti spotřebitele se přitom může měnit v závislosti na kategorii dotčených výrobků nebo služeb [rozhodnutí ze dne 22. 6. 1999 ve věci C-342/97, *Lloyd Schuhfabrik Meyer*; či rozsudek Tribunálu ze dne 6. 5. 2008 ve věci T-246/06, *Redcats v OHIM – Revert & Cía (REVERIE)*].
69. Pod vlastní **pravděpodobností záměny** je pak podle rozhodovací praxe soudů třeba rozumět riziko, že spotřebitelská veřejnost přímo zamění ochranné známky anebo si spojí Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

sporné ochranné známky a bude předpokládat, že sporné výrobky či služby pocházejí od stejného nebo ekonomicky propojeného subjektu (srov. rozhodnutí SDEU ze dne 20. 9. 2007 ve věci C-193/06, *Société des Produits Nestlé SA v. OHIM*, ze dne 22. 6. 1999 ve věci C-342/97, *Lloyd Schuhfabrik Meyer*, či ze dne 6. 10. 2005 ve věci C-120/04, *Medion*; obdobně srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 2. 2017, č. j. 10 As 187/2015 - 58).

70. Nebezpečí záměny musí být posuzováno globálně podle toho, jak relevantní veřejnost vnímá dotčená označení a výrobky nebo služby, přičemž musí být zohledněny všechny relevantní faktory konkrétního případu. Posouzení nebezpečí záměny závisí na celé řadě prvků, zejména na míře rozpoznání ochranné známky na trhu, na asociaci s dřívější ochrannou známkou, na stupni podobnosti mezi spornými ochrannými známkami a mezi výrobky či službami (srov. rozsudky SDEU ze dne 15. 3. 2007 ve věci C-171/06, *T.I.M.E. ART Uluslararası Saat Ticareti ve diş Ticaret AŞ v. OHIM*, ze dne 11. 11. 1997 ve věci C-251/95, *SABEL*, ze dne 2. 9. 2010 ve věci C-254/09, *Calvin Klein Trademark Trust v. OHIM*, ze dne 20. 3. 2007 ve věci C-325/06, *Galileo International Technology*, či rozhodnutí Tribunálu ze dne 13. 2. 2008 ve věci T-146/06, *Sanofi-Aventis vs. OHIM*).
71. Je třeba zdůraznit, že není nezbytné shledat, že pravděpodobnost záměny existuje pro celou relevantní veřejnost (srov. např. rozhodnutí Tribunálu ze dne 20. 11. 2017 ve věci T-403/16, *Stada Arzneimittel AG/EUIPO*). Pro vyhovění námitkám podaným proti přihlášce ochranné známky postačí, je-li shledána pravděpodobnost záměny ve vztahu k nikoli zanedbatelné části relevantní veřejnosti (srov. tamtéž).
72. Soudy přitom v minulosti opakovaně dovodily, že celkové posuzování nebezpečí záměny implikuje jistou vzájemnou závislost relevantních kritérií, zejména míru podobnosti sporných ochranných známek a míru podobnosti příslušných výrobků či služeb. Vyšší míra podobnosti ochranných známek může kompenzovat nižší míru podobnosti výrobku či služeb a naopak (**tzv. kompenzační princip**), protože s vyšší rozlišovací způsobilostí dřívější ochranné známky roste i nebezpečí záměny (k tomu rozhodnutí SDEU ze dne 29. 9. 1998 ve věci C-39/97, *Canon*, rozhodnutí Tribunálu ze dne 14. 12. 2006 ve spojených věcech T-81/03, T-82/03, T-103/03, *Mast-Jägermeister*; či rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 2. 2014, č. j. 6 As 32/2013 - 46, ze dne 28. 5. 2008, č. j. 9 As 59/2007 - 141, či ze dne 26. 10. 2006, č. j. 1 As 28/2006 - 97).
73. Zbývá doplnit, že ze známkoprávního hlediska je nerozhodné, zda k záměně přihlašované ochranné známky s dřívější ochrannou známkou skutečně došlo, neboť k závěrům o existenci pravděpodobnosti záměny je dostačující potencionální možnost, že by k takové záměně mohlo dojít (k tomu rozhodnutí Tribunálu ze dne 24. 11. 2005 ve věci T-346/04, *Sadas SA v. OHIM*).

Posouzení žalobní argumentace

74. Soud s ohledem na shora popsání judikatorní východiska přistoupil k samotnému věcnému posouzení žalobní obrany a na základě uplatněných žalobních námitek přezkoumat závěr předsedy Úřadu o pravděpodobnosti záměny mezi napadeným označením a starší ochrannou známkou ve smyslu § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 441/2003 Sb.

A. Podobnost napadeného označení a starší ochranné známky

75. Žalobce se neztotožnil se závěry předsedy Úřadu ohledně celkové vizuální podobnosti obou označení. Dle žalobce se předseda Úřadu nedostatečně zabýval odlišností obrazových Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

prvků a přítomností slovních prvků „SPORT“ a „cz“. Žalobce nesouhlasil s podobností porovnávaných označení ani z pohledu fonetického a sémantického.

76. Co se týče kritéria **vizuální podobnosti**, dospěl soud shodně jako předseda Úřadu k závěru o existenci vizuální podobnosti mezi porovnávanými označeními, založené na obdobné celkové koncepci obou označení, nesouhlasí přitom s tím, že by závěry žalovaného byly v tomto ohledu mechanické či tendenční.
77. Předseda Úřadu se vizuální podobností obou označení zabýval velmi podrobně na straně 8 až 12 napadeného rozhodnutí. Hlavní podobné prvky napadeného označení a starší ochranné známky lze shrnout následovně. Obě označení obsahují slovní prvek „jumping“, který je umístěn ve spodní centrální části. Dále je společným prvek vyobrazení postavy v pohybu nad slovním prvkem „jumping“, která svým pohybem připomíná skákající osobu a písmeno X (rozpřažené ruce a částečně i nohy). V obou případech se obrazový prvek nachází v centrální části označení nad slovním prvkem, v případě starší ochranné známky nad slovem „jumping“ a v případě napadeného označení nad slovním prvkem „JumpingSPORT.cz“. V neposlední řadě je u obou označení nápadný geometrický útvar, v případě napadeného označení se jedná o nedokončený osmiúhelník a v případě starší ochranné známky o obdélník se zaoblenými rohy. Obě označení nadto používají stejnou kombinaci barev, a to černou a zelenou (v poněkud odlišném odstínu).
78. Soud si je samozřejmě vědom toho, že obě označení vykazují rovněž odlišnosti, v tom musí žalobci přisvědčit. Napadené označení spojuje slovní prvek „jumping“, který je vyobrazen tučným písmem, s prvkem „SPORT“ a „cz“. Odlišným je i použitý font písmen. Skákající postava je v případě starší ochranné známky vyobrazena více realisticky, zatímco v případě napadeného označení se jedná o vyobrazení naznačující pouze siluetu postavy. Stejně tak geometrický útvar není zcela obdobný, jak bylo uvedeno, má jiný tvar. I přes uvedené odlišnosti, které reflektoval i předseda Úřadu a podrobně se jimi zabýval, má soud za to, že celková vizuální koncepce obou označení je podobná, a to do té míry, že je možné hovořit o střední až vyšší míře podobnosti.
79. Jak vyplývá z výše uvedené judikatury, průměrný spotřebitel obvykle vnímá známku jako celek, nevzpomene si na všechny její detaily, ale na její výraznější a dominantní prvky a zejména pak na její celkové vyznění. K tomu soud připomíná, že Úřad i jeho předseda dospěli k závěru, že distinktivita slovního prvku „jumping“ je sama o sobě omezená ve vztahu k většině dotčených výrobků a služeb. Jako nedistinktivní byly posouzeny i slovní prvky napadeného označení „SPORT“ a „cz“. Co se týče rozlišovací způsobilosti obrazových prvků obou označení, ta je sice rovněž omezená, avšak s ohledem na jistou míru jedinečnosti a originality jejich ztvárnění je v daném případě vyšší, než distinktivita popisných slovních prvků, jímž je obecně nutné přikládat vyšší rozlišovací způsobilost (viz výše). S tímto závěrem se soud ztotožňuje. Rovněž obrazové prvky sice vykazují určité odlišnosti, ale v kombinaci s ostatními částmi obou kolidujících označení, zejména se slovním prvkem „jumping“, lze hovořit o obdobném celkovém dojmu.
80. Soud v této souvislosti připomíná, že v rámci celkového porovnání kolidujících ochranných známek nesmí být opomenuty žádné prvky označení jen proto, že jsou menší velikosti než ostatní, anebo proto, že nemají distinktivitu (rozsudek SDEU ve věci *Limoncello*). V úvahu je proto nutné brát slovní i obrazové prvky, obdobné barevné či tvarové motivy atd. Nízká rozlišovací způsobilost společného prvku „jumping“ by proto v žádném případě neměla vést k tomu, že od shody v této části bude při celkovém

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

hodnocení obou kolidujících označení odhlédnuto. Naopak, vzhledem k výraznému umístění tohoto prvku ve středu obou označení a na prvním místě celého slovního prvku „jumpingSPORT.cz“ v napadeném označení, je jeho relevance nezanedbatelná. Soud v tomto ohledu připomíná, že první části slovního prvku spotřebitel zásadně přikládá větší význam (viz rozhodnutí Tribunálu ve věci *Sanofi-Aventis/OHIM*, bod 49). Konečně k námitce, že to byl sám přihlašovatel, kdo v úvodních připomínkách proti zápisu napadeného označení zcela zpochybňoval distinktivitu slovního prvku „jumping“ soud uvádí, že tato skutečnost ani případná vnitřní rozpornost v tvrzeních přihlašovatele v čase, nemůže na právě uvedeném ničeho změnit. Závěry soudu totiž vůbec nejsou založeny na tom, že by tento prvek byl dominantním a nadán výraznou distinktivitou.

81. Jinými slovy řečeno, podle soudu nelze jednoznačně vymezit jeden dominantní a ostatní podružné prvky obou kolidujících označení – jejich jednotlivé slovní a obrazové části a motivy ovšem působí společně a vedou k závěru o obdobném celkovém dojmu. V obou kolidujících označeních průměrný spotřebitel podle přesvědčení soudu jednoznačně rozpozná obdobný motiv (daný vyobrazením lidské postavy ve skoku, geometrickým útvarem evokujícím trampolínu, obdobnými barevnými motivy a přítomností shodného slovního prvku „jumping“), který bude nezanedbatelným způsobem spolupůsobit při tvorbě celkového dojmu z těchto označení.
82. Neobstojí ani argument žalobce, dle něž bude relevantním spotřebitelem osoba pečující o svou kondici, která bude pozornější, čímž se pravděpodobnost záměny snižuje. Soud je totiž toho názoru, že spotřebitelskou veřejnost budou z velké části tvořit průměrní spotřebitelé s přiměřenou pozorností a obezřetností, u nichž nelze očekávat větší zaměření na problematiku sportovního náčiní – nejde zde o nijak úzce specializované zboží či služby. Jakkoli přitom budou relevantní spotřebitelskou veřejnost jistě tvořit i profesionální sportovci a lidé k těmto sportovním aktivitám pozornější (pečující o svou kondici), pro posouzení nebezpečí záměny musí být vždy rozhodující především hledisko té méně pozorné a obezřetné části relevantní veřejnosti (nebude-li zcela marginální). Relevance určité části spotřebitelské veřejnosti nemůže být přehlížena jen proto, že jsou zde i jiní spotřebitelé, u nichž nebezpečí záměny hrozí méně. Je to z toho důvodu, že nebezpečí záměny je logicky nejsilnější právě u méně obezřetných a pozorných spotřebitelů.
83. Doplnění slovních prvků „SPORT“ a „cz“ v napadeném označení a částečná grafická odlišnost obrazového prvku nevylučuje nebezpečí záměny obou označení. Uvedené rozdílnosti pouze částečně snižují míru podobnosti napadeného označení a starší ochranné známky. Pokud jde o distinktivitu prvků „SPORT“ a „cz“, je nutné rovněž zdůraznit, že slovní prvek „jumping“ je v napadeném označení uveden na prvním místě a je vyobrazen tučným písmem. Na první pohled tak upoutá pozornost spotřebitele. Průměrný spotřebitel zaznamená i ostatní prvky, ty jsou ale upozaděny, neboť bez dalšího nemají rozlišovací způsobilost.
84. Tyto prvky ani celkový význam spojeného slovního prvku jumpingSPORT.cz nijak významně a kvalitativně neposunují, toliko naznačují poukaz na doménu a zaměření na český trh. Jejich význam tudíž zůstává i v tomto kontextu toliko popisný (slovo „SPORT“ samo o sobě i ve spojení s ostatními částmi celého slovního prvku postrádá jakoukoliv distinktivitu – v oblasti pohybové aktivity ostatně představuje ještě obecnější pojem, než je slovo „jumping“). Z vizuálního hlediska nadto na první pohled upoutá spotřebitele spíše základní společný motiv, konkrétně pak postava skákající osoby a prvek „jumping“ Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

v tučném provedení nacházející se na prvním místě napadeného označení i starší ochranné známky, kde je jediným slovním prvkem. Z těchto důvodů se projednávaná věc odlišuje od případů řešených SDEU a uváděných žalobcem v jeho replice (rozsudky ze dne 12. 2. 2004, ve věci C-363/99, *Koninklijke KPN Nederland*, a C-265/00, *Campina Melkunie* a ze dne 19. 4. 2007, ve věci C-273/05, *OHIM / Celltech*). SDEU zde v souvislosti s kombinací popisných pojmů v jeden slovní prvek hovořil o podmínce neobvyklé povahy spojení více slov či o značně posunutém významu spojení slov, příkladem může být vytvoření novotvaru „BIOMILD“ ve věci *Campina Melkunie* či „BABY-DRY“ ve věci C-383/99, *Procter and Gamble Company*. O to takový případ se u slovního prvku „jumpingSPORT.cz“ nejedná, a to i z toho důvodu, že poukaz na doménu nebo geografické zaměření nelze bez dalšího vnímat jako neobvyklý. V každém případě, i kdyby soud připustil, že odkazem na konkrétní doménu byl význam tohoto spojení jako celku určitým způsobem posunut, neznamená to, že by se dané spojení stalo výrazněji distinktivním a zejména že bylo možné pomíjet všechny ostatní skutečnosti rozebrané výše, tj. existující shodu v prvku „jumping“ a obdobnou celkovou koncepci obou označení.

85. Lze tedy shrnout, že obě označení si jsou graficky velmi podobná, neboť používají obdobné prvky ve stejných barevných kombinacích, které jsou stejně rozmístěny a velmi podobně graficky znázorněny – jinými slovy používají obdobný známkový motiv. Čistě nad rámec popsanych úvah pak lze dodat, že žalobce měl nepochybně prostor pro to napadené označení odlišit od starší ochranné známky v daleko větší míře, než učinil, a to s cílem zachování obdobného významu označení. Mohl například použít jiné barevné kombinace, umístit postavu do jiné části označení, pozměnit více slovní prvky apod.
86. Pokud jde o hledisko **fonetické podobnosti**, žalobce namítal, že prvek „SPORT.cz“ vyloučí podobnost srovnávaných označení. Soud se opět ztotožnil s předsedou Úřadu, že zmíněné prvky pouze sníží podobnost obou označení, ale nevyloučí ji. Spotřebitel totiž slovní prvek „jumping“, který se shodně nachází ve starší ochranné známce, přečte jako první. Jedná se přitom o slovní prvek, jehož výslovnost je v obou označeních shodná.
87. Co se týče hlediska **významové podobnosti**, ani žalobce nepopírá, že slovní prvek „jumping“ asociuje skákání. Jak uvedl již předseda Úřadu, slovo „jumping“, neboli skákání, asociuje různé sporty, a nelze proto tvrdit, že by bylo českou spotřebitelskou veřejností primárně vnímáno jako výraz výlučně užívaný pro skoky na trampolíně. S tímto názorem se soud plně ztotožňuje. Slovo „jumping“ (v překladu skákání) lze použít ve spojitosti s různými sporty, např. bungee jumping, skok padákem, skok přes překážky apod. Uvedený význam, tj. skákání na trampolínách, však získává s použitím obrazového prvku skákající osoby a geometrického útvaru, který evokuje trampolínu. Slovo „jumping“ tak v kombinaci s ostatními prvky (skákající osobou a geometrickým prvkem) odkazuje na sport skákání na trampolínách. Obě označení v sobě přitom kombinaci zmíněných prvků obsahují. Významový obsah obou označení je proto prakticky shodný, neboť obě označení si průměrný spotřebitel spojí se sportem souvisejícím se skákáním na trampolínách.
88. K námitce žalobce, že slovo „jumping“ samo o sobě není pro jeho popisnost nadáno rozlišovací způsobilostí, a proto nelze konstatovat závěr o podobnosti obou označení, se vyjádřil předseda Úřadu na straně 15 až 17 napadeného rozhodnutí. Dle předsedy Úřadu je distinktivita slovního prvku „jumping“ ve vztahu k většině dotčených výrobků a služeb nízká či značně omezená. Nicméně, celková podobnost obou označení nebyla shledána jen na základě společného výrazu „jumping“, ale též na podkladě společného obrazového motivu a celkového grafického konceptu obou označení. Soud v tomto ohledu souhlasí. Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

s předsedou Úřadu, že i přes nižší míru rozlišovací způsobilosti samotného slova „jumping“, lze hovořit o podobnosti obou označení z důvodů uvedených výše.

89. Soud neshledal jako důvodnou ani námitku, dle níž několik ochranných známek, které byly zapsány pro třídu výrobků a služeb shodných s napadeným označením, obsahuje lidskou postavu, případně geometrický útvar či výraz jump. Uvedené tvrzení není pro řízení relevantní, neboť nelze předvídat, zda by odkazovaná označení byla zapsána do rejstříku ochranných známek i v případě podání námitek proti jejich zápisu. Soud přezkoumává pouze napadené rozhodnutí a nemůže se zabývat podobností starší ochranné známky s označeními, na která žalobce odkázal. Žalobce ostatně ani netvrdil, že by snad v těchto řízeních vedených o daných označeních byly podány obsahově odpovídající námitky, které by žalovaný posoudil odlišně
90. Pouze nad rámec uvedeného soud dodává, že na první pohled se celkové grafické koncepce uváděných označení od starší ochranné známky liší, neboť postava osoby není u všech těchto označení ve středu, známky obsahují slovo „jump“ a nikoliv „jumping“, jsou doprovázeny dalšími výraznými slovními prvky, používají jiné barevné kombinace apod. Z hlediska celkové grafické koncepce je jedinou relevantnější ochranná známka č. 1110783, kdy jde rovněž o postavu ve skoku do tvaru X umístěnou nad slovním textem, nicméně neobsahuje geometrický tvar připodobňující trampolínu, obsahuje jen prvek „jump“ (ne jumping), doplněné o prvek „sweat“ a rovněž barevně se více odlišuje. Tato ochranná známka nadto vůbec není předmětem tohoto řízení (viz výše).
91. Odkaz na rozsudek zdejšího soudu č. j. 8 A 199/2016 - 39 neshledal soud jako relevantní. V první řadě se jednalo o odlišné označení, které nelze srovnávat s označeními

posuzovanými v nyní souzené věci:

a

. Za druhé, soud ve věci sp. zn. 8 A 199/2016 shledal, že ačkoliv obě známky obsahují formálně podobné prvky, tak jejich vizuální provedení je celkově odlišné. V projednávaném případě naopak byla shledána celková vizuální podobnost obou označení. Základní rozdíl zde představuje rozdílné ztvárnění obrazového prvku lidské postavy – v prvním označení jsou dvě drobné postavy umístěny na okraj textu, v případě druhého označení je naopak výrazná ženská postava umístěná v centrální části a představuje tak základní dominantní prvek tohoto označení. Pro úplnost lze nadto doplnit, že slovní prvek „Fit Body“ má v případě sportovních či pohybových aktivit, resp. zdravého životního stylu a stravování, nepochybně ještě nižší míru distinktivy, než je tomu u prvku „jumping“.

B. Podobnost výrobků a služeb

92. Žalobce rovněž nesouhlasil s předsedou Úřadu v jeho závěrech ohledně podobnosti výrobků a služeb. Uváděl, že nesouhlasí se závěrem o tom, že výrobky ze třídy 10 *cvičební přístroje pro léčebné rehabilitační účely, rehabilitační přístroje pro lékařské účely* jsou podobné výrobkům ze třídy 28 *gymnastická zařízení*. Soud v tomto ohledu přisvědčil předsedovi Úřadu, neboť rovněž shledal podobnost namítaných a nárokováných výrobků. Výrobek spadající pod gymnastická zařízení může jistě sloužit i jako cvičební přístroj pro rehabilitační účely, příkladem jsou gymball, expandéry, činky, případně i trampolíny. Tyto výrobky jsou často používány nejen pro gymnastické cvičení, ale i v rámci rehabilitace a fyzioterapie. Výrobky přitom mohou být nabízeny ve specializovaných obchodech, kde se prodávají jak cvičební, tak rehabilitační výrobky. V mnoha rehabilitačních centrech mohou být nabízeny zároveň i výrobky spadající pod gymnastická

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

zařízení. V tomto ohledu soud shledal průměrnou podobnost nárokovaných a namítaných výrobků.

93. Závěr o podobnosti výrobků z nárokované třídy 28 *gymnastické a sportovní zboží, gymnastické náčiní, trampolíny, cvičební trampolíny* a namítané třídy 28 *gymnastická zařízení* žalobce nijak nevyvracel. V tomto ohledu je nepochybné, že pod gymnastické a sportovní zboží mohou spadat výrobky zařazené pod gymnastické zařízení. Uvedené výrobky lze zakoupit ve stejných obchodech zaměřených na sportovní či posilovací produkty. Jedná se tedy o výrobky shodné nebo podobné ve vyšší míře.
94. Žalobce dále nesouhlasil s tím, že nárokované služby ze třídy 44 *poskytování zařízení pro tělesnou rehabilitaci* jsou podobné službám z namítané třídy 41 *cvičení (praktické)*. Dle žalobce se jedná o služby zcela odlišné. Nárokovaná služba slouží dle žalobce výhradně rehabilitačním účelům. Služby budou navíc poskytovány odlišným spotřebitelům.
95. Ač musí soud přisvědčit žalobci, že se nejedná o naprosto totožné služby, jistou nižší míru podobnosti při jejich porovnání shledává. Především je nutné zdůraznit, že, jak již bylo uvedeno, výrobky pro rehabilitaci mohou být totožné s výrobky pro cvičení, neboť různé typy výrobků jako gymball, expandér, trampolínky apod. mohou sloužit jak pro běžné cvičení, tak pro rehabilitaci. O překrývání nárokované třídy 44 s namítanou třídou 28 gymnastické zařízení proto není pochyb. Podobnost soud shledává rovněž mezi nárokovanou službou ve třídě 44 a namítanou službou ve třídě 41, neboť subjekty nabízející služby poskytování zařízení pro tělesnou rehabilitaci mohou nabízet i služby cvičení (praktické) – např. různá pohybová centra, jak uvedl již Úřad v prvostupňovém rozhodnutí. Rovněž okruh konečných spotřebitelů se zde do značné míry prolíná. Nepůjde o zcela okrajové případy, neboť mnohdy neexistuje zřetelná hranice mezi rehabilitací a cvičením (fitness). Průměrný spotřebitel důsledně nerozlišuje rehabilitaci, jako určitou specifickou kategorii (optikou žalobce by nejspíše mělo jít jen o zdravotnická střediska). Sám správní orgán přitom uvedl, že se jedná o nižší míru podobnosti, s čímž se soud ztotožňuje.
96. I v případě, kdyby soud neshledal podobnost mezi službou ve třídě 44 a 41, byla by zde stále uvedená podobnost mezi službou ze třídy 44 a výrobky ze třídy 28, neboť gymnastické zařízení může zároveň sloužit k rehabilitačním účelům. Tím spíše je tomu pak ve spojení s namítanou službou 41 cvičení (praktické), jež s gymnastickým zařízením (a přímo s trampolínkami) souvisí. Proto dospěl soud k závěru o podobnosti uvedených služeb, byť v nižší míře.
97. V návaznosti na právě uvedené a s relevancí pro další úvahy pak soud dodává, že žalobce ve svých námitkách *de facto* zaměňuje podobnost za shodu. V případě posuzování podobnosti výrobků a služeb ovšem nelze ustat jen u posouzení povahy a druhu výrobku či služby, nebo toho, jestli jsou jedna v druhé navzájem zcela obsaženy. Mezi stranami jistě není sporné, že poskytování rehabilitačních zařízení a cvičení nejsou shodné služby. Určitou míru souvislosti (ve výše uvedených aspektech) však u nich popřít nelze.
98. Stejně tak soud nepřisvědčil žalobci, že nárokované služby ze třídy 35 *maloobchodní prodej sportovního vybavení, reklama a propagace* jsou zcela odlišné od namítaných výrobků ve třídě 28 *gymnastické zařízení* a namítaných služeb ve třídě 41 *organizování sportovních soutěží*.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

99. Jak bylo naznačeno výše, pod sportovní vybavení jistě může spadat i gymnastické zařízení, neboť se jedná o podmnožinu sportovního vybavení. Mezi gymnastické zařízení i sportovní vybavení tak spadají i trampolíny. Podobnost služeb maloobchodní prodej sportovního vybavení ze třídy 35 s výrobky ze třídy 28 gymnastické zařízení je tak v dané věci nepochybná. Maloobchodní prodej sportovního vybavení, pro který je nárokován zápis napadeného označení, je službou, jejímž prostřednictvím mohou být nabízeny spotřebitelům rovněž výrobky, které jsou chráněny starší ochrannou známkou ve třídě 28. Jak uvedl již Úřad, vzhledem k tomu, že je maloobchodní prodej zaměřen na shodnou oblast výrobků, je i přes odlišnou povahu uvedené služby a výrobků nutné mezi nimi shledat určitou (nižší) míru podobnosti.
100. Pokud pak žalobce namítal, že služby maloobchodní prodej sportovního vybavení a reklama a propagace jsou odlišné od služeb organizování sportovních soutěží, i zde musí soud podotknout, že se jedná opět o činnosti, které spolu mohou souviset způsobem odůvodňujícím závěr o byť nižší míře podobnosti. Při organizování sportovních soutěží může docházet i k propagaci a reklamě určitých sportovních výrobků, např. trampolínek (v rámci soutěží mohou určité subjekty nabízet a propagovat své výrobky např. jejich vystavením ve stáncích), nehledě na to, že i samotné organizování soutěží si zpravidla může vyžádat nutnost reklamy a propagace soutěže (i v tomto je tak možno spatřovat možné prolínání se těchto činností). Stejně tak může jeden subjekt organizovat sportovní soutěže (např. v oblasti skákání na trampolínkách) a zároveň propagovat určité výrobky (např. trampolíny). Kromě toho, jak soud již uvedl, z důvodu podobnosti nárokováných výrobků s namítanými výrobky třídy 28 gymnastické zařízení, pro které je starší ochranná známka zapsaná, je zde dána jasná souvislost i se službami ve třídě 35. Pokud žalobci nebylo napadené označení zapsáno do rejstříku ochranných známek pro výrobky třídy 28, je potom s přihlédnutím k povaze všech požadovaných i namítaných výrobků a služeb nelogické, aby bylo zapsáno pro služby ve třídě 35. Soud proto přisvědčuje předsedovi Úřadu, že je zde dána byť nižší míra podobnosti nárokováných a napadených služeb.
101. V poslední řadě žalobce namítal, že nárokováná služba ve třídě 41 *pronájem sportovního vybavení, s výjimkou dopravních prostředků*, není podobná s namítanou službou ve třídě 41 *cvičení (praktické)*, ani s výrobky ze třídy 28 *gymnastické zařízení*. Co se týče podobnosti mezi službou pronájem sportovního vybavení s výrobky v podobě gymnastických zařízení, lze předsedovi Úřadu přisvědčit do té míry, že zde samozřejmě může existovat jistá souvislost. Jak soud opakovaně upozornil výše, gymnastické zařízení je totiž podmnožinou sportovního vybavení. Pronájem sportovního vybavení tedy může zahrnovat i pronájem gymnastického zařízení, např. i trampolínek.
102. Soud zároveň nemohl přehlédnout, že pronájem výrobku a vlastní výrobek (např. automobil) bývají spíše považovány za nepodobné (viz Koukal, P. a kol. *Zákon o ochranných známkách: komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2017. Komentáře (Wolters Kluwer ČR). Dostupné v ASPI, komentář k § 7, bod 29, či GUIDELINES FOR EXAMINATION, EUROPEAN UNION INTELLECTUAL PROPERTY OFFICE (EUIPO), dostupné z: <https://euipo.europa.eu/ohimportal/en/guidelines-repository>). Obecně lze v tomto ohledu poukázat na odlišnou povahu služby na straně jedné a výrobku na straně druhé, kdy u pronájmu je určující povaha samotné služby spočívající v dočasném a úplatném poskytování určité věci za úplatu, nikoli vlastní výrobek. Bez dalšího proto nelze mezi pronájmem výrobků a těmito výrobky shledávat podobnost.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

103. Na druhou stranu ovšem i v tomto případě platí, že podobnost výrobků a služeb je nutné posuzovat vždy komplexně a s přihlédnutím ke všem okolnostem případu. Soud nemohl odhlédnout od toho, že přihlašovatel v nyní posuzovaném případě nárokoval nikoli jen službu pronájmu, ale požadoval ochranu svého označení též k vlastním výrobkům a také výrobě. Nepochybně tedy zamýšlel spojit vlastní výrobky (trampolínky) s jejich výrobou a poskytováním (a to vč. pronájmu). Na základě toho pak lze dovodit bližší souvislost jednotlivých služeb a výrobků a z toho vyplývající podobnost. Kromě toho, z citovaných pokynů EUIPO vyplývá, že (nižší) podobnost je shledávána tehdy, pokud výrobci běžně poskytují i pronájem. Vzhledem k právě uvedenému a povaze namítaných výrobků (gymnastického zařízení – trampolínek) lze jistě očekávat pronájem gymnastického zařízení v nemalé míře právě ze strany výrobců, dovozců (velkých provozovatelů) a nikoli nutně ze strany široké sítě drobných poskytovatelů, kteří by nezávisle na producentech pronajímali gymnastická zařízení, a to případně i od odlišných výrobců.
104. Stejně tak je zde jistá souvislost se službou cvičení (praktické), neboť to většinou probíhá ve fitness centrech, nebo na sportovištích, kde mohou být i prodávána či pronajímána gymnastická zařízení. Předseda Úřadu přitom příležitostně uvedl, že poskytnutí cvičebního nástroje v sobě fakticky zahrnuje i jeho pronájem. Jak navíc soud uvedl již ve vztahu k maloobchodnímu prodeji, reklamě, propagaci a organizování soutěží, jednoznačně jde o činnosti, které mohou souviset s gymnastickým zařízením, kam spadají i trampolínky. Soud zde proto spatřuje (byť nižší) míru podobnosti, co se týče nárokových služeb pronájem sportovního vybavení a namítaných služeb cvičení (praktické).
105. S ohledem na výše uvedené je pak třeba připomenout tzv. kompenzační princip, kdy vyšší míra podobnosti ochranných známek může kompenzovat nižší míru podobnosti výrobků a služeb. Jelikož soud shledal středně až vysokou míru podobnosti napadeného označení a starší ochranné známky, je tím kompenzována nižší míra podobnosti některých nárokových a namítaných výrobků a služeb (zejména mezi nárokovánými službami ze třídy 35 a 41 a namítanými službami ze třídy 41).
106. Soud je přitom toho názoru, že se předseda Úřadu dostatečně zabýval všemi relevantními aspekty podobnosti jednotlivých výrobků a služeb, a to na straně 18 až 25 napadeného rozhodnutí. Svůj závěr o podobnosti nárokových a namítaných výrobků a služeb dostatečně odůvodnil a zdejší soud se s jeho posouzením (až na dílčí korekci v bodě 102) též ztotožňuje, přičemž jej neshledává nijak excesivním. Zdejší soud rovněž nemá za to, že by předseda Úřadu vybíral pro svůj názor argumenty, aniž by zvážil argumenty opačné. S námitkami žalobce se náležitě vypořádal a soud na jeho odůvodnění v podrobnostech odkazuje.

VIII. Závěr a náklady řízení

107. Dle soudu tak byla náležitě posouzena podobnost napadeného označení a starší ochranné známky dle všech nezbytných hledisek, vizuálního, fonetického, sémantického. Nebylo opomenuto ani hledisko celkového dojmu, které bylo naopak správně akcentováno. Na základě výše uvedeného lze přitom podobnost obou označení hodnotit jako středně a vysokou. Stejně tak byla posouzena podobnost nárokových a namítaných výrobků a služeb, přičemž ve vztahu k některým byla shledána pouze nízká míra podobnosti. Tato nižší míra podobnosti byla nicméně vykompenzována právě střední až vyšší podobností obou označení. Dle soudu proto postupovaly správní orgány v souladu se zákonem, když

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

podle § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 441/2003 Sb. shledaly pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti.

108. Vzhledem k tomu shledal Městský soud v Praze žalobu nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
109. O náhradě nákladů řízení (výroky II. a III.) soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěšný nebyl, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu nad rámec jeho běžné administrativní činnosti žádné náklady nevznikly.
110. Výrok IV. je odůvodněn § 60 odst. 5 s. ř. s., podle kterého osoba zúčastněná na řízení zásadně nemá právo na náhradu nákladů řízení. V posuzované věci přitom soud žádnou povinnost osobě zúčastněné na řízení neuložil.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 14. března 2022

Mgr. Martin Lachmann v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.